

پژوهشی زبان‌شناختی در اصطلاحات و تعبیرات با مفهوم کار عبث و بیهوده در زبان روسی و مقابله آن با فارسی

مریم شفقی^{*}، احمد تمیم‌داری^{*}

۱. استادیار گروه زبان روسی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

۲. استاد گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

پذیرش: ۹۲/۳/۲۱

دریافت: ۹۱/۱۰/۱۱

چکیده

در این مقاله به موضوع اصطلاحات و تعبیرات با مفهوم «بیهوده سپری کردن وقت» و «سرگرم امور عبث بودن» نزد مردم ایران و روسیه پرداخته شده است. روشن است که بیهودگی در زبان و فرهنگ هر دو ملت ناپسندیده است. اصطلاحات، عبارات و ضربالمثل‌هایی را که دلالت بر این معنا دارند، در دو گروه بزرگ انجام کار بیهوده که با ساختی همراه نباشد و انجام کار بیهوده که رنج و زحمت بسیار برای فاعل آن به همراه داشته باشد، تقسیم کرده‌ایم. در پاره‌ای از این عبارات مانند «مگس شمردن» در زبان روسی و «مگس پراندن» در زبان فارسی شباهت در اندیشه و ذهنیت هر دو ملت مشاهده می‌شود و در پاره‌ای چون «مثل سنجاب دویدن در چرخ» در زبان روسی و «مثل اسب عصاری» در ادبیات فارسی، هرچند هر دو بر یک معنا دلالت دارند، اما در آن‌ها پیرنگ‌های فرهنگی متفاوتی مشاهده می‌شود. در برخی از این اصطلاحات در محیط کلامی روسی، اسطوره‌های یونانی مانند «سیزیف» وارد شده است. اشعار شاعران ایرانی و ادبیات کلاسیک مانند داستان‌های کلیله و دمنه در فارسی و افسانه‌های کریلوف در روسی در شکل‌گیری این اصطلاحات و تعبیرات در دو زبان مورد بررسی، نقش بسزایی داشته‌اند.

هدف این پژوهش، دریافت معانی مشترکی است که از طریق ضربالمثل‌ها الفا می‌شود و نیز درک عناصر مهم زبانی که بخشی از فرهنگ مشترک را تشکیل می‌دهند و دریافتن اینکه آیا معانی مشترک و احیاناً کاربرد الفاظ و ابزارها و مصالح و مواد زبانی، برای بیان معانی مشترک در این دسته از اصطلاحات، مثل‌ها و ضربالمثل‌ها مصدق دارد یا نه؟

واژگان کلیدی: اصطلاحات و تعبیرات، ذهنیت، کار بیهوده، زبان روسی، زبان فارسی.

۱. مقدمه

مسئله مورد بحث این پژوهش، چگونگی شکل‌گیری اصطلاحات و تعبیرات/ مثل‌ها با مفهوم کار عبث/ بیهوده در دو زبان روسی و فارسی و کیفیت تبیین این مفاهیم مشترک زبانی در قالب‌های مشترک یا گوناگون زبانی است.

در این تحقیق پرسش‌های زیر مطرح است:

- ذهنیت مردم ایران و روسیه درباره مفهوم بیکار گشتن و بیهوده سپری کردن زمان چگونه است؟

- نزد هر دو ملت از چه عبارات و اصطلاحاتی برای بیان این مفهوم استفاده می‌شود؟

- در مفهوم بیهوده گذراندن زمان چه معانی متفاوتی را می‌توان یافت؟

- شباهت‌ها و تفاوت‌های این معانی نزد هر دو ملت چگونه است؟

- کدام‌یک از این اصطلاحات و عبارات ثابت، متراffد صدرصد یکدیگر واقع می‌شوند و کدام‌یک بیان‌گر مفاهیم فرهنگی جامعه خود هستند؟

فرضیه کلی تحقیق این است که با پژوهش در موضوع و مفهوم «کار عبث» از مثل‌ها/ ضرب المثل‌های مشترک یا شبیه به هم در هر دو زبان استفاده شده است. پس از تحقیق نیز این موضوع آشکار و ثابت خواهد شد. روش تحقیق به شیوه کتابخانه‌ای بوده است. در پاره‌ای موارد نیز مراجعه به اهل زبان، ملاک عمل قرار گرفته است؛ چرا که این‌گونه مثل‌ها در یکجا و به گونه‌ای دقیق تقسیم‌بندی نشده‌اند.

برای دست‌یابی به نتیجه شایسته، ابتدا اصطلاحات و تعبیراتی را که در این حوزه، در دو زبان روسی و ایرانی از آن‌ها استفاده می‌شود، گردآوری کرده و پیشینه داشتاری آن‌ها را مشخص نموده‌ایم و سپس عبارات متراffد در فرهنگ دو ملت را مورد بررسی قرار داده‌ایم. گفتنی است برخی مثال‌ها در جایی مكتوب نبوده و آن‌ها را بر پایه تحقیقات میدانی از صاحبان زبان شنیده و ثبت نموده‌ایم که «مشت در هوا کوْفتن» در این مقاله، از آن جمله است.

۲. پیشینه تحقیق

پیشینه موضوع پژوهش ما، آثار او. توماس^۱، ف. زناتسکی^۲، آ. گ. آسمولف^۳ و گ. گ.

دیلیگنسکی^۱ است که به مطالعه طبیعت و ذات رهنمودهای کاری در جامعه روسیه پرداخته‌اند. در مورد زبان و ادبیات فارسی نیز اولین کتاب‌هایی که به‌طور مدون و یکجا، داستان برخی مثال‌های زبان فارسی در آن‌ها آورده شده، کتاب *جامع التعمیل یا مجمع امثال نوشتة محمدعلی هبله‌رودی* است که در سال ۱۰۵۴ در حیدرآباد دکن (هند) به چاپ رسید و حاوی حدود هزار مثل است. همزمان با هبله‌رودی، دانشنامه بزرگ *شاهد صارق* نوشتة محمدصادق اصفهانی (۱۰۵۴) به نشر رسید. *سلوک ابناء الملوک* نوشتة عبدالوهاب قزوینی (۱۲۲۴) نیز که خود حکم دانشنامه را دارد، مشتمل بر هشت باب و خاتمه است. به گفته دکتر حسن ذوالفاری در بسیاری از موارد این اثر، از کتاب‌های هبله‌رودی و *شاهد صارق* استفاده شده است. محمد فائق نیز در سال ۱۲۱۷ کتابی در قوانین صرف فارسی، امثال و حکم و غیره به نام *مخزن الفواید* در لکنهو به چاپ رسانید (ذوالفاری، ۱۲۸۷: ۶۰-۶۲).

چاپ نخست امثال و حکم دهخدا نیز در چهار مجلد در سال‌های ۱۳۰۸-۱۳۱۱ اتفاق افتاد (عفیفی، ۱۳۷۱: ۱۹).

با نگاهی به فرهنگ‌های نگاشته‌شده در حوزه ضرب‌المثل‌ها و اصطلاحات زبان فارسی باید گفت که متأسفانه رعایت ترتیب الفبایی واژه‌ای که اصطلاح با آن آغاز می‌شود، بر طبقه‌بندی موضوعی آن اصطلاح، ارجح است. در غالب این آثار مانند قند و نمک نوشتة جعفر شهری، فرهنگ بزرگ ضرب‌المثل‌های فارسی نوشتة حسن ذوالفاری، مثلاً و حکمت‌ها در آثار شاعران قرن سوم تا یازدهم هجری نوشتة رحیم عفیفی و بسیاری دیگر، پایین‌بودن به این روش حفظ شده است. تنها موردی که در آن طبقه‌بندی موضوعی در کتاب ترتیب الفبایی رعایت شده است، مربوط است به فرهنگ *جامع ضرب‌المثل‌های فارسی* نوشتة بهمن دهگان.

۳. اصطلاحات و تعبیرات، ماهیت و سرمنشأ

روان‌شناسی زبان را می‌توان از موضوعات اصلی روان‌شناسی شناختی به شمار آورد که طی چند دهه اخیر توجه بسیاری از محققان را به خود جلب کرده است. مطالعه قسمت‌هایی از زبان مجازی، از جمله استعاره، اصطلاح، ضرب‌المثل و... هرچند از جهاتی با یکدیگر متفاوت‌اند، اما در همه آن‌ها ویژگی‌های مشترکی وجود دارد؛ چنانکه در همه آن‌ها معنایی از عبارت به دست می‌آید که مستقل و متفاوت از معنای لغوی عناصر تشکیل‌دهنده آن است. پژوهش‌های

صورت‌گرفته نشان می‌دهد که درک و فهم استعاره‌ها، اصطلاحات و ضربالمثل‌ها برای زبانآموز به کمک عواملی مانند بافتی که عبارت مجازی در آن قرار گرفته است، دانش تاریخی و فرهنگی و عوامل دیگر، آسان‌تر می‌شود (میردهقان و دیگران، ۱۳۹۱: ۱۹۴).

اصطلاحات و تعبیرات^۰ عبارت است از یک گروه پایدار متشکل از کلمات که می‌تواند برابر با یک واژه و یا یک جمله قرار گیرد. در هر صنعت و پیشه‌ای اصطلاحات و ضربالمثل‌های خاصی به کار می‌رود که از همین راه نیز وارد فرهنگ اصطلاحات و ضربالمثل‌ها می‌شوند. برای مثال می‌توان از اصطلاحات و تعبیرات نام برد که از زبان نساجان وارد او کوچک شده است) در معنای «عرصه بر او تنگ شده است» نام برد که از زبان نساجان وارد زبان مردم روسیه شده است. ظهور حرفه‌های جدید، اصطلاحات و تعبیرات جدید در زبان پدید می‌آورد. این گروه‌ها در متشاء خود متفاوت هستند. برخی از آن‌ها ریشه در تاریخ آن ملت دارند و برخی نیز از زبان‌ها و فرهنگ دیگر ملت‌ها به عاریه گرفته شده‌اند. اصطلاحات و تعبیرات، به زبان رنگ و روی احساسی بیشتری بخشیده و کلام را تأثیربخش‌تر می‌کنند. تسلط بر این گروه‌ها و عبارات، زبان را غنی‌تر نموده و امکان تسلط بیشتر بر زبانی که به آن گویش می‌شود را فراهم می‌آورد:

مثل و صناعات وابسته به آن همچون ارسال‌المثل، ارسال‌المثیلين، تمثیل، مثل سایر، ضرب‌المثل، و نیز پند و اندرز و موعظه و حکمت، در آرایش و زیبای نمودن کلام سهمی بسزا دارند و چون در کلام به کار روند، سخن را دلنشیین‌تر می‌کنند (عفیفی، ۱۳۷۱: ۷).

در اصطلاحات و تعبیرات هر زبانی، ارزش‌های فرهنگی گویشوران آن زبان نهفته است و این ارزش‌ها هنجارهای اجتماعی مشخصی از الگوهای رفتاری انسان در جامعه را می‌سازند که در زبانی که گویشوران به آن تکم می‌کنند ثبت شده و از نسلی به نسل دیگر منتقل می‌شود. سرمنشاء اصطلاحات و تعبیرات، متفاوت است و می‌تواند شامل افسانه‌ها، اشعار و داستان‌ها باشد؛ برای مثال گفته‌های سعدی و غزلیات حافظ در زبان فارسی و یا افسانه‌های کریلوف در زبان روسی.

داستان‌های امثال آن است که بازمانده از سده‌های پیشین است و به شخص خاص و افراد معینی تعلق ندارد، به‌ویژه در آن دسته از داستان‌هایی که ریشه تاریخی و منشأ معلوم ندارند و در داستان‌های معلوم و تاریخداری که به اشخاص معلوم و مکان‌های مشخص بازمی‌گردد و نیز گاه چنین است که داستانی با حوادث زندگی شخصی سرشناس مطابق می‌آید و با نام آن

شخص تاریخی مشهور می‌شود و در حقیقت به دلیل آن مثل، نام آن بزرگ نیز پیوسته در یادها و بر سر زبان‌ها می‌ماند مانند مُثُل «خودم به جا خرم به جا...» که در یک مأخذ آن را به نام خواجه نصیر طوسی و در منبعی دیگر به نام خواجه بهاءالدین بخاری، مؤسس فرقه نقشبندیه، ثبت کرده‌اند (پرتوی آملی، ۱۳۶۵: ۱۱).

نکته قابل تأمل آن است که به دلیل دهان‌به‌دهان گشتن یک داستان در میان افراد و نسل‌ها و اقوام، هر کس چیزی بدان افزوده و یا از آن کاسته است که این فرایند باعث صیقل‌خوردگی، شفافیت و ارتقای سطح هنری و تخیلی داستان‌ها شده است. بنابراین، پردازانندگان این داستان‌ها اگرچه در بدایت، یک نفر گمنام بوده است؛ اما صورتی که به ما رسیده حاصل خلاقیت جمعی است.

ویژگی طنز، شوخ‌طبعی و لطیفه‌پردازی، جان‌مایه داستان‌های امثال است. البته طنزآمیز بودن داستان‌های امثال، شدت و ضعف دارد، اما به صفر نمی‌رسد. یک دلیل دوام و بقای این داستان‌ها و امثال، طنز تند، صریح و گویای موجود در آن است. این طنzenها را اغلب مردمانی در قالب داستان‌ها ساخته‌اند که در خفغان و یا در جوامع بسته، قدرت بیان حقایق را نداشته‌اند.

ضرب المثل‌ها می‌توانند وارد اصطلاحات و تعبیرات شده که این امر، منبع دیگری برای پیدایش اصطلاحات و تعبیرات در زبان است. برای مثال می‌توان از نمونه‌هایی چون (مانند سنگاب در چرخ دویدن!) نام برد.

اصطلاحات و تعبیرات ممکن است در کلام بچار دگرگونی و تبدیل شود. برای مثال اصطلاح лодыря (تبل را به حرکت واداشتن)، به یک طنز تاریخی در مورد یک پزشک اهل مسکو به نام «لودیر»^۷ بازمی‌گردد که در اثر قدم‌زن‌های فراوان در باغ حیاط خویش موفق به لاغر شدن شده بود (Мокиенко، 1989: 198).

برای درک ماهیت ارزش‌ها و رهنمودهای کاری در زندگی مردم باید به محل زندگی و تأثیر آن بر ذهنیت ایشان توجه داشت. شرایط کشاورزی، عوامل جغرافیایی، آب و هوا، عوامل ژئوپولیتیک، تاریخی و مذهبی تأثیر عمیقی بر شکل‌گیری مفهوم «کار» در زندگی مردم روسیه و ایران داشته است. این عوامل به طور ناخودآگاه در ذهنیت آن مردمان تحکیم یافته و از همین رو، به‌سختی بتوان آن را تغییر داد. با توجه به اینکه تحت تأثیر شرایط اقلیمی، زنده ماندن خانواده در روسیه تنها در سایه اجتماع و گروه‌های اجتماعی میسر بوده است، به همین دلیل کشاورزان روس در تمامی فعالیت‌های خود همواره به عنوان عضوی از جامعه عمل کرده‌اند.

این شرایط موجب شکل‌گیری مجموعه‌ای از ذهنیت‌ها در حوزه کار آن‌ها شده است. از یکسو، دوستدار کار بودن، سرعت عمل، زبردستی و چابکی در کار، توانمندی کاری تحت شرایط فشار زیاد فیزیکی و معنوی، از خودگذشتگی، صبر و استقامت در شرایط سخت کاری را شاهد هستیم و از سوی دیگر شاهد بی‌چارگی، ناباوری به نیرو و توان خود، بدون برنامه بودن، بی‌احتیاطی در کار، بی‌قیدی، الله‌بختی زندگی کردن، وقت‌نشناسی افراد آن جامعه هستیم. نوع ذهنیت مردم روسیه طی گذر تاریخی خود، به لحاظ برتری «جامعه» بر «شخص» متفاوت است. زندگی فردی کشاورزان روس در روند تاریخی خود ناموفق بوده است و اینان همواره در معرض بلایای سخت طبیعی قرار داشته‌اند. در چنین شرایطی کمک جامعه از اهمیت بالایی برای حمایت از فعالیت زندگی و کاری کشاورزان برخوردار بوده است.

در زبان روسی ما شاهد نمادینه شدن ملتی متشکل از دو نماد «سنچاک^۱» و «مورچه^۲» هستیم. «سنچاک» بر کسی که سرگرم کاری پوج است دلالت دارد و «مورچه» بر کسی که دوستدار کار است. اولی سمبولی از تبلی است و دومی نمادی از سخت‌کوشی است.

دو ویژگی مشترک را می‌توان برای واژگان اصطلاحات، ضربالمثل‌ها و تعبیراتی که در حوزه کار در دو فرهنگ ایرانی و روسی استفاده می‌شوند، قائل شد. نخست آنکه، در این عبارات واژگانی است که به پیشنهاد کشاورزی مربوط می‌شود و دیگر آنکه، در میان آن‌ها واژگان منسوخ فراوان مشاهده می‌شود:

مثل، علاوه بر ضبط و حفظ بعضی از وقایع تاریخی، افسانه‌ها و حکایات، مقداری از لغات و اصطلاحات زمان را هم ضبط و در انجام این خدمت با شعر همکاری می‌کند؛ همچنان‌که ادبیات شاهنامه، قصاید خاقانی و مثنوی‌های نظامی بسیاری از کلمات و اصطلاحات و کنایات فارسی را در معانی که از آن مراد است، مضبوط و از فراموش شدن زبان محفوظ داشته است (عفیفی، .۹: ۱۳۷۱)

برای نمونه، واژگان زیر در ضربالمثل‌های روسی در حوزه کار وارد شده است:
COXA (خاموت)، ХОМУТ (خاموت)، орать (مرز)، межа (داد زدن)، пахать (شخم زدن)، жать (درو کردن)، лямка (تسمه)، урожай (محصول)، вол (گاو نر)، колос (خوش، سنبل)، стог (کومه)، молотить (خرمن‌کوب)، МОЛОТИЛ (خرمن‌کوبی کردن)، поле (ذرت)، кукуруза (مازرعه)، пашня (زمین شخم‌زده) از آن جمله‌اند. در ضربالمثل‌های فارسی نیز می‌توان

واژگان حوزه کشاورزی، دامداری، کوزه‌گری، نساجی و امثال آن را که در زبان امروزی بسیاری از آن‌ها منسوخ شده‌اند، یافت: مشک، کوزه، کوزه‌گر، خرمن، خرمن‌کوبی و از دیگر ویژگی‌های این اصطلاحات و تعبیرات همراهی آن‌ها با اسامی حیوانات است؛ مانند ворона (کلاغ)، слон (فیل)، вол (گاو نر)، собака (سگ)، голубь (کبوتر) و امثال آن و یا واژگانی که بر اعضای مختلف بدن انسان دلالت دارند: палец (انگشت)، рука (دست)، нос (بینی)، затылок (پشت سر)، спина (پشت)، горб (قوز)، хребет (ستون فقرات)، горло (گلو).

در برخی از عبارات و اصطلاحاتی که در این حوزه در زبان روسی، مثل شده‌اند، اسامی اساطیر از جمله سیزیف^{۱۰} و دانائوس^{۱۱} وارد شده است. در زبان و ادبیات فارسی نیز نام‌های «ماننصرالدین» و «حسن کچل» مثل شده‌اند. براین مبنای، این‌گونه برمی‌آید که اساطیر و افسانه‌ها می‌توانند از منابع مهم در شکل‌گیری اصطلاحات و تعبیرات به شمار آیند.

۴. اصطلاحات و تعبیرات با مفهوم کار بیهوده و عبت

درباره «کار بیهوده» می‌توان دو گروه اصطلاحات و تعبیرات زیر را مقایز نمود:

نخست، گروهی با مفهوم بیهوده سپری کردن زمان و انجام کار بیهوده و دیگر، گروهی با مفهوم بیهوده سپری کردن زمان و انجام کاری سخت و دشوار.

۴-۱. گروه همراه با مفهوم بیهوده سپری کردن زمان و انجام کار بیهوده:

۱. اصطلاح (بالایا) در معنای تحت‌الفظی، «کنده‌کاری روی نرده‌های پلکان» است و در موقعیت‌های کلامی، با مفهوم سرگرم گفت‌وگوهای پوچ شدن، حرافی کردن و گرم کارهای بیهوده بودن به کار می‌رود. واژه «نرده پلکان» از واژه ایتالیایی balaustro «نرده» و واژه لهستانی balas و «حصار» می‌آید. شخصی که به این پیشه، یعنی کنده‌کاری روی نرده‌های پلکان مشغول بوده، معمولاً انسانی شوخ‌طبع و طناز بوده است. این حرفه، حرفه‌ای شاد و آسان به شمار می‌آمده است و نیازی به تمرکز زیاد نداشته و استادکار آن حین کار، گرم آوازخواندن، شوخي کردن و حرف زدن با اطرافیان خود می‌شده است.

تعبیر دیگری نیز از این عبارت وجود دارد که جدیدتر است. از طرفداران این تعبیر می‌توان از والری موکیینکو^{۱۲} که متخصص اصطلاحات است، نام برد. به اعتقاد وی، واژه بالаясы

(نردهٔ پلکان) به ریشهٔ زبان‌های اسلامی *bal* در معنای «تعریف کردن» برمی‌گردد. در لهجه‌های روسی، کلمات **балы** و **лясы** در معنای «گفتگوی بیهوده» و «پرحرفی کردن» است. **лясы** اسمی است از افعال **лясить** و **лясничать** در معنای «تعریف کردن از گذشته» و «سخن بیهوده راندن».

И у нас блеснула верная мысль: известить вождей крепости, что немедленно надо в штадиве открыть срочное, важное, неотложное — какое хотите — заседанье для разрешения крупнейших вопросов: созвать и на нем **точить балысы**, сколько хватит сил (Д. А. Фурманов. Мятеж).

فکر درستی به ذهن ما رسید: رهبران را خبر کنیم که برای حل مسئله‌های بزرگ به سرعت در ستاد، جلسهٔ فوری و مهمی، بدون تأخیر انداختن آن همان‌طور که شما می‌خواهید - برگزار کنیم؛ دور هم جمع شویم و در آن تا می‌توانیم حرفی کنیم (د. آ. فورمانوف: شبورش).

۲. یک نمونه دیگر، اصطلاح **баклуши**. استعاره از «هیچ کاری نکردن» است که معادل فارسی آن در فرهنگ واسکانیان «مگس پراندن» آمده است (واسکانیان، ۱۳۸۴: ۲۷). تفسیر این گروه در فرهنگ دال در مدخل واژه **баклан** (**баклуша**) وارد شده است. این عبارت از زمان‌های دور و آنگاه که مردمان ساده با قاشق‌های چوبی غذا می‌خوردند، وارد زبان روسی معاصر شده است. برخی مهارت فراوانی در ساخت قاشق داشته‌اند و برخی در این حرfe نابلد بوده‌اند و برای برخی نیز این حرfe به کل، نآشنا و نامأتوس بوده است. در آن زمان به اشخاصی که در این کار ناوارد بودند، بیشتر مسئولیت خرد کردن کندهٔ چوبی به تکه‌های کوچک را می‌دادند. این تکه‌های کوچک را در زبان روسی **чурки** و یا **баклуши** می‌گفتند و این آسان‌ترین بخش ساخت قاشق بود که دستیاران و کودکان به آن مشغول می‌شدند. بدین‌ترتیب، می‌توان گفت که این اصطلاح، نخست در معنای انجام کاری نه چندان سخت به کار می‌رفته است. بعدها معنای دیگری یافت که عبارت بود از بیهوده وقت را سپری کردن و بیهودگی کردن (Легостаев; Логинов, 2003: 57-58).

۳. روایت دیگری نیز دربارهٔ منشأ این عبارت وجود دارد. در چاپ دوم **فرهنگ لهجه‌های مردم روسیه^{۱۳}** (۱۹۶۶) واژه **баклужа**، در معنای «جایی که در آن آب جمع می‌شود، گودال آب، آمده است». اواخر پاییز، هنگامی‌که اولین نشانه‌های سرما پدیدار می‌شود، کودکان در

کوچه‌پس‌کوچه‌ها سرخوش و سرمست می‌دویدند و به‌عمد، پای بر گودال‌های آبی که در سر راهشان می‌دیدند می‌گذارند و با این کار لایه نازکی از بین که روی گودال را پوشانده بود، می‌شکست و این کاری ساده و عبث بود و از همین‌جا، این عبارت معنای «به بیهودگی وقت را گذراندن» در زبان روسی رایج گردید.

- Поздоровавшись, папа сказал, что будет нам в деревне **баклуши** **бить**, что мы перестали быть маленькими и что пора нам серьезно учиться (Л. Толстой. Детство).

پدر بعد از اینکه سلام کرد، گفت که **عالف گشتمن بس است**. لازم است که دست از بچه‌بازی برداریم و دیگر زمان جدی درس خواندن ما رسیده است (لف تالستوی: **کوکی**).

۴. اصطلاح بعدی، Гонять лодыря، در معنای «به حرکت درآوردن تنبل» است و استعاره از «**بیکار گشتن**» و «**بیهوده زمان را سپری کردن**» است. در قرن نوزدهم در مسکو، کلینیک‌های خصوصی پزشکی ایجاد شدند. یکی از این کلینیک‌ها متعلق به یک آلمانی به نام لودیر (Лодер) بود که بعدها نام او با تغییر صورت به شکل Лодыръ درآمد. در فرهنگ چهارجلدی آکادمی علوم شوروی، واژه **Лодыръ** معادل تنبل و **бикар** (Словарь русского языка(II), 1983: 196) آمده است (لentяй

— Ишь ты, лодырь какой, за тебя работать, а ты спать будешь (Серафимович: Маленький шахтер).

آخر که تو چقدر تنبلی! باید به جای تو کار کنیم و تو بخوابی؟ (سیرافیموفیچ: **معدنچی کوچولو**).

لودیر بسیاری از بیماران خود را که از چاقی رنج می‌برند، به قدم‌زنی و نرمش در پارک ترغیب می‌کرد. کارگران که از پشت دیوارهای کلینیک شاهد حرکات بی‌هدف و بی‌معنی آنان بودند، این بیهوده سپری کردن زمان را «تنبل را راندن» خواندند. با گذشت زمان این عبارت به صورت یک اصطلاح درآمد:

Тебе никогда не говорили: «Хватит **лодыря гонять!**», мол, пора браться за дело? (Клиентов Алексей: История про лодыря).

هیچ وقت به تو نگفته‌اند: «**تنبلی بس است!**» وقت چسبیدن به کار است؟ (کلیینتف آلسی: **ماجرای یک تنبل**).

فعل **ГОНЯТЬ** (راندن) همچنین در ترکیب با اسمی برخی حیوانات مانند «سگ» و «کبوتر»

در معنای بیکار گشتن است (Словарь русского языка (I), 1981: 331):

Собак гонять.

۵. سگ راندن.

Гонять голубей.

۶. کبوتر راندن.

فعل Считать (шмерден), هسته معنایی برخی از اصطلاحات و تعبیرات را که در معنای انجام کار بیهوده و بیثمر هستند، تشکیل می‌دهد. آنچه شمارش آن در ذهنیت یک روس بی‌حاصل و بی‌ثمر است، عبارت است از «کلاع» در صورتهای واژگانی ворона (Быстрова, 1997: 21) звезда (Муха, 1997: 21)

Считать ворон (галок).

۷. کلاع شمردن.

Считать мух.

۸. مگس شمردن.

Считать звезды.

۹. ستاره شمردن.

Тут надо быть начеку, надо держать ухо востро, тут нельзя считать ворон и распускать слюни (Геннадий Алексеев: Зеленые берега).

اینجا باید هوشیار بود. باید گوش به زنگ بود. اینجا دیگر جای کلاع شمردن و بیکار گشتن و

آب دهن اندختن نیست (گنادی آکسیف: سواحل سبز).

در زبان و ادبیات فارسی نیز «ستاره شمردن» حکایت از «انجام کار بیهوده» و «وقت گذراندن» دارد. در مورد واژه «مگس» نیز در زبان فارسی به جای فعل «شمردن» در زبان روسی، از فعل «پراندن» استفاده می‌شود: «مگس پراندن». برای نمونه، در ادارات می‌گویند کارمندان بیکارند و صباح تا شب می‌نشینند و مگس می‌پرانند. همچنین در فرهنگ ایرانی لازم است از دو اصطلاح دیگر «ملخ دیوانه چراندن» و «مشت در هوا کوفتن» در همین معنا نام برد.

عبارات «سگ زدن» و یا «سگ را می‌زند»، «شپش را قلیه می‌کند»، «خیابان گز می‌کند»، «پهن پا می‌زند» نیز در فرهنگ و ذهنیت ایرانی در معنی انجام کار بیهوده آمده است (دهخدا، ۱۳۷۶: ۱۷۲۹/۴).

این مثال‌ها از نظر زیبایی‌شناسی با یکدیگر متفاوت‌اند و براساس ذوق عامه، «ستاره شمردن» زیباتر از دیگر مترادفات‌های خود است. عبارت «ملخ دیوانه چراندن» علاوه بر آنکه کار بیهوده را می‌رساند، مضحك و خنده‌آور نیز بوده و بیشتر خاص سبک محاوره است. این عبارت نسبت به «مگس پراندن» دارای بسامد کاربرد کمتری است و بیشتر درباره کودکان بازیگوش به کار می‌رود.

در فرهنگ جامع ضربالمثل‌های فارسی نیز به اصطلاح «غاز چراند» ۱. غاز می‌چراند، ۲. برو غاز بچران؛ [تو] غازت را بچران؛ [تو] باید [بهتر است] بروی غاز بچرانی» (بهمن دهگان، ۱۳۸۳: ۷۴۷)، در معنای «برو و زمان را بیهوده سپری کن» اشاره شده است.

همان‌گونه که گفته شد، در پارهای موارد داستان کوتاهی آورده می‌شود که جای ضربالمثل را پر می‌کند و درواقع داستان، مثُل واقع می‌شود. در فرهنگ عامیانه ایرانی حکایتی آمده است که هیزم‌شکنی با تبر هیزم می‌شکست و هرگاه که تبر را بالا می‌برد و فرود می‌آورد، شخص دیگری صدایی از گلوی خود به نشانه همکاری با هیزم‌شکن درمی‌آورد. مرد هیزم‌شکن هیزم‌ها را فروخت و همکار او صدا درآورد که من در بهای هیزم تو شریکم. هیزم‌شکن صدای پول‌های خرد خود را درآورد و گفت: صدای پول خرد نیز بهای صدای توست و این داستان نیز در زبان محاوره، حکایتی است از انجام کار عبث.

۴-۲. گروه همراه با مفهوم بیهوده سپری کردن زمان و انجام کاری سخت و دشوار

۱. اصطلاح Вертеться как белка в колесе در معنای تحت الفظی، «مانند سنجاب در چرخ دویدن» و به معنای در تکاپوی بی‌وقفه‌بودن است. این عبارت حاصل یکی از افسانه‌های ای. آ. کریلوف با عنوان «سنجباب^۴» است. در این افسانه سخن از سنجابی است که تمام روز را روی چرخ پنجره خانه مشغول دویدن است و با چنان سرعتی می‌دود که تنها پنجه‌ها و دم او دیده می‌شود. سنجاب بر این باور است که مشغول انجام کاری بسیار مهم است. او در پاسخ به پرسش پرندۀ که چه کار می‌کند، پاسخ می‌دهد:

Я по делам гонцом у барина большого;	Мشغلون/нгам/амр мхмн нзд бзр'ган ھستм;
Ну некогда ни пить, ни есть;	وقسى براى خوردن و نوشیدن ندارم;
Ни даже духу перевесть...	وقسى براى نفس کشين ندارم...

اما پرندۀ تفسیر خود را از تلاش سنجاب دارد:

Да, - улетая, Дрозд сказал, - то ясно мне	پرنده، پرواز کنان می‌گوید: بله. روشن است
Что ты бежишь, а все на том же ты окне.	که تو در جای خود می‌دوى.
معمولًاً این عبارت خارج از متن کریلوف درباره شخصی به کار می‌رود که بسیار گرفتار است و انبوهی از کارهای مختلف را می‌بایست به انجام برساند، اما با وجود اینکه او نیازمند	

به کارگیری توان و نیروی فراوانی است، کوشش و تلاش او بی‌ثمر است (Егорова)!.

Мама и малыш так просто и органично составили одно целое, а ему, добытчику и главе семейства, теперь приходится самому готовить себе ужин, а на закуску выслушивать попрёки: «Я тут кручусь, **как белка в колесе**, а ты...» (Мария Давыдова: Кто в доме хозяин).

مادر و پسر با هم یک تن را تشکیل داده‌اند و او که نان آور و سرپرست خانواره است، مجبور است برای خودش شام درست کند و برای دسر سرزنش بشنود: «من در اینجا مانند سنجاب در چرخ، دور سر خودم می‌چرخم و تو... (ماریا داویدوا: چه کسی در خانه سرور است).

در معادل ادبیات فارسی، گروه «مث اسب عصاری» (شهری، ۱۳۸۴: ۵۱۷) را می‌توان مثال آورد و آن دلالت بر کسی دارد که قدم از قدم در راه ترقی و تعالی و پیشرفت به جلو برداشته باشد:

هر دو چشم چهارپایان عصاری و مانند آن‌ها را برای اینکه دچار خستگی و سرگیجه نشوند، می‌بستند و چون شب می‌رسید، حیوان چنان می‌پنداشت که باید چندین فرسنگ راه پیموده باشد، درحالی‌که چون چشمش گشوده می‌شد خود را در همان نقطه که بسته شده بود، می‌نگریست! (همان).

مثال دویدن سنجاب در ذهنیت مردم روسیه را می‌توان به اصطلاح «خر آسیا» در حدیثی از پیامبر (ص) تشییه کرد: **مَثُلُ الْجَاهِلِ كَمَثُلِ الْحِمَارِ الطَّاحُونَةِ يَدُورُ وَ لَا يَسْطِيعُ أَنْ يَبْعَدَ عَنْ مَكَانِهِ**. داستان جاهل مانند خر آسیاست که می‌گردد و توان ندارد که از مکان خویش دور شود (مجلسی، ۱۹۸۳: ۲۰۸).

در همین رابطه، مثل دیگری در قرآن حکیم نیز آمده است و آن داستان زنی است که پشم‌ها و پنبه‌ها را می‌رسید و دومرتبه آن‌ها را به صورت پشم و پنبه درمی‌آورد. خداوند مثُل او را درس عبرت دیگران آورده است: **وَلَا تَكُونُوا كَالَّتِي نَفَخْتُ غَزَّلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَنَتَ تَتَذَخَّلُونَ أَيْمَنَكُمْ دَحَّلَأَ يَنْتَكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَبٌ مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبْلُوكُمُ اللَّهُ بِهِ وَ لَيَبْلَيْنَ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْلِفُونَ** (حل / ۹۲).

«و (در مثُل) مانند زنی که رشتة خود را پس از تاییدنِ محکم واتایید، نباشد که عهد و قسم‌های استوار و محکم خود را برای فریب یکدیگر به کار بردی برای آنکه قومی بر قوم دیگر تفوق دارند، زیرا خدا شما را به این عهد و قسم‌ها می‌آزماید و در روز قیامت همه (تقلیب‌ها و اختلافات شما را بر شما آشکار خواهد ساخت».

اصطلاح «گاو نه من شیر» در زبان فارسی نیز حکایت از شخصی دارد که کار و کوشش و مهربانی فراوان می‌کند، اما درنهایت، تمام زحمات خود را با فعلی ناشایست زایل می‌گرداند. این اصطلاح از آن داستان برمی‌آید که کسی گاو زردرنگی داشت که هروله شیرش را می‌دوشد و نه من شیر می‌داد؛ اما هنوز ظرف شیر در دست آن شخص بود که گاو به ظرف پر از شیر لگد می‌زد و آن را بر زمین می‌ریخت (ذوق‌الفارقی، ۱۲۸۷: ۷۲۲).

در لغتنامه دهخدا، درباره گاو نه من شیر چنین آمده است: «به کسی خطاب می‌شود که نیکی‌های کرده خویش را به بدی ختم کند» (دهخدا، ۱۳۷۶: ۳/۱۲۶۷). و در همانجا مثال‌هایی از ادبیات فارسی آمده است:

ترف عدو ترش نشود؛ زانکه بخت او
گاویست نیک شیر، ولیکن لگدنز است
(نویر)
چو آن گاوی که ازو شیر خیزد
لگد در شیر کوبد تا بریزد
(نظم)

۲. اصطلاح **Мартышкин труд** در معنای «انجام دادن کاری» است که مورد نیاز کسی نباشد. این عبارت از یکی از افسانه‌های کریلوف با عنوان «میمون^{۱۰}» وارد زبان روسی شده است. در این افسانه، میمون که کوشش می‌کند مورد تحسین و ستایش مردمان قرار گیرد، به فکر کار کردن می‌افتد، چوبی پیدا کرده و شروع به ور لفتن با آن می‌کند و سخت عرق می‌ریزد و بالاخره به هن و هن می‌افتد، اما کسی او را مورد تشویق قرار نمی‌دهد. این عبارت برای نخستین بار توسط منتقد روس د. ای. پیساروف^{۱۱} (۱۸۴۰-۱۸۶۸) در معنای تلاش بیهوده، رنج بی‌ثمر کشیدن و انجام کار غیر ضروری به کار رفته است.

توجه خواننده را به شباهت انتخاب تمثیل در عبارت بالا در فرهنگ روسی و ایرانی معطوف می‌داریم و آن آمدن واژه «میمون» در اصطلاح روسی و آمدن واژه «بوزینه» در ادبیات فارسی است. در **كلілье** و **дمنе** آمده است: «بوزینه‌ای که درودگری پیش گرفت» و آن حکایت، داستان سعی و تلاش یک بوزینه است به تقلید از نجار خویش (نصرالله منشی، ۱۳۷۱: ۶۲-۷۰).

Несколько минут они втроем лазили в мокрой густой траве, осматривали кусты и деревья вокруг родника. — **Мартышкин труд!** — сплюнул Таманцев, с неприязнью разглядывая следы (Владимир Богомолов: Момент истины).

چند دقیقه‌ای آن‌ها سه تایی در انبوه سبزه‌های خیس خزیدن، نگاهی به بته‌ها و درختان دور و اطراف چشم‌های انداختند. تامانتسف با خصوصت نگاهی به رد پاها کرد و به زمین تف انداخت و گفت: زحمت میمونی! (ولادیمیر باگامولوف: *لحظه حقیقت*).

که در آن‌ها نام دو اسطوره *Сизифов труд* (کار سیزیف) و *Бочка Данаид* (دانايد) دو اصطلاح هستند که در آن‌ها نام دو اسطوره *Сизиф* و *Данаид* (دانائوس) وارد شده است:

۳. اصطلاح *Сизифов труд* (کار سیزیف) برای دلالت بر انجام «کار بی‌هدف و بی‌پایان» استفاده می‌شود. به نقل از یونانیان، سیزیف انسانی حیله‌گر، مغورو و سرکش بوده است که پیوسته خدایان را می‌فریفت و آن‌ها را مورد اهانت قرار می‌داد. اسرار خدایان را که بر آن آگاه بود، بر مردمان آشکار می‌ساخت. خداوند مرگ را بر او نازل کرد، اما او مرگ را به اسارت خویش درآورد و مردمان به بی‌مرگی دست یافتدند. خدایان که بالاخره موفق شدند بر سیزیف فائق آیند، برای او مجازات سختی در نظر گرفتند. او محکوم به آن شد که پیوسته سنگ بزرگی را به بالای کوه ببرد و هر بار که به زحمت فراوان موفق می‌شد آن سنگ را به بالای کوه ببرد، آن سنگ فرو افتاده و به پای کوه می‌غلطید و سیزیف بهناچار، مجبور به انجام مجدد مجازات خود می‌شد. مجازاتی که برای او در نظر گرفته شده بود، آنقدر به لحاظ سخت بودن، وحشتناک نبود که به لحاظ بی‌مفهوم بودن انجام آن کار، آزاردهنده بود و این اصطلاح از این داستان برای دلالت بر کار و زحمت نابخردانه به کار گرفته شد.

Стройте, мадам, с нуля, если вам не надоел этот **сизифов труд** (Галина Щербакова: Митина любовь).

мадам, агър аз аин **кар сиизиф** хисте نshedайд, баъз ҳем аз ну آغاز қнин (گالینا شیرباکووا: **Ушқи мития**).

۴. اصطلاح دیگری که در زبان روسی معاصر نام یک اسطوره در آن وارد شده است. عبارت *Бочка Данаид* (بشکه داناوس) است. این اصطلاح برای دلالت بر کار بی‌فایده و بی‌پایان به کار می‌رود و متادف اصطلاح پیشین است. در اسطوره‌های یونان باستان، داناوس، پادشاه لیبی، پنجه دختر داشت که چهل و نه نفر آن‌ها به دلیل آنکه به فرمان پدر خود در اولین شب ازدواج، همسران خود را کشته بودند، محکوم شدند که در پادشاهی زیرزمینی هادس^{۱۷} تا ابد، داخل بشکه‌ای که ته نداشت، آب بریزند.

در تحقیقات میدانی، در زبان بازاریان حکایتی از ملانصر الدین آورده شده است که او در

بازار تخممرغ فروشان به بهای کمتر از خرید خود تخم مرغ می‌فروخت. از او پرسیدند این چه کاری است؟ گفت: منظور از تجارت، داد و ستد است، سود و زیان مطرح نیست. در این داستان نام ملانصرالدین که شخصیتی عارف جاهل‌نما در ادبیات فارسی است، حکایت از انجام کار بیهوده همراه با ضرر و زیان برای کننده آن دارد.

گروههای معنایی زیر را نیز باید به عبارات بیانگر انجام کاری بی معنا و بیهوده در ذهنیت روسی افزود. ویژگی این عبارات در دو زبان فارسی و روسی شباخت صورت واژگانی آن‌ها است:

Толчение воды в ступе.

۵. آپ در ہاون سائیڈن.

Носить воду решетом.

۶. با آپکش آپ آوردن.

Революция должна быть углублена, «буржуазная революция» с ее демократическими реформами есть лишь **толчение воды в ступе**... (Н. В. Устрялов: Под знаком революции).

انقلاب باید عمیق باشد و «انقلاب بورژوازی» همراه با اصلاحات دموکراتی فقط به آب در هواز، که بین مه ماند... (ن. و. او ستد باله ف؛ نشان؛ انقلاب).

اصطلاح «با آبکش آب آوردن» با وجود یکسانی صورت واژگانی در دو زبان، در دو فرهنگ ایرانی و روسی، مفاهیم متفاوتی را تداعی می‌کند. بدین ترتیب که در فرهنگ ایرانی بیانگر هیچ کاری انجام ندادن است و در فرهنگ روسی بیانگر انجام کار عیث و بیهوده است (Фразеологический словарь русского языка, 1986: 478).

در متون ادبی فارسی، مضمون «آب در هاون مکوب» آمده است:

هـ اتفی آواز داد از گوشـ هـای کـای زـستـت رـفـتـه مـرـغـی مـعـتـبر

تن فرو ده، آب در هاون مکوب
در قفس تاکی کنی بادای پسر؟

(دیوان عطار نیشاپوری)

همان‌گونه که از ابیات بالا استنباط می‌شود، عبارت مترادف «آب در هاون کوبیدن»، ترکیب «باد در قفس نگاه داشتن» است. علاوه بر آن، از اصطلاح «مشت بر خارا زدن» نیز در ادبیات فارسی، برای دلالت بر انعام کار بیهوده استفاده می‌شود:

مشت بر خارا زین یازوی خود رنگاندن است

(كلبات صائب تبريزى)

۵. نتیجه‌گیری

برآیند حاصل از این تحقیق- مطابق فرضیه‌ای که در نظر بوده- این است که در مثل‌ها و ضرب‌المثل‌ها، در دو زبان فارسی و روسی، معانی مشترکی وجود دارد که به‌دلیل طبیعت بشری و مسائل اجتماعی، تاریخی، اخلاقی و رفتاری همسان، این معانی گاه با مواد و مصالح زبانی کاملاً مشترک، گاه با مواد و مصالح زبانی نیمه‌مشترک و گاهی نیز با مواد و مصالح زبانی کاملاً متفاوتی بیان می‌شوند:

۱. اشتراکات لفظی در ضرب‌المثل‌هایی که بیان‌گر مفهوم انجام کار عبث و بیهوده است، یافت شده که «آب در هاون ساییدن» تолчение воды в ступе؛ «با آبکش آب آوردن» Носить воду решетком Считать звезды «ستاره شمردن» و بسیاری دیگر، از آن جمله است که در هر دو زبان به کمک یک لفظ به‌کار رفته‌اند.

۲. میان دو زبان مورد بررسی، برخی از این اصطلاحات و عبارات به کمک یک اسم مشترک، اما افعال متفاوت بیان شده‌اند: Считать MUX «مگس شمردن» در زبان روسی و «مگس پراندن» در زبان فارسی از آن دسته‌اند.

۳. در برخی دیگر، افعال یکسان و اسامی متفاوتی برای ساخت عبارات به‌کار رفته است: «غاز چراندن» در زبان فارسی و «کوتوتر راندن» و! Гонять голубей «لodyря гонять» و! «تنبل را راندن» در زبان روسی از آن جمله‌اند.

۴. افعال «ГОНЯТЬ» چراندن، راندن» و СЧИТАТЬ «شمردن» در زبان روسی و «چراندن» و «شمردن» در زبان فارسی، از هسته‌های معنایی فعلی پرسامد این اصطلاحات و عبارات به شمار می‌روند.

۵. صورت برابر عبارت Вертеться как белка в колесе در چرخ دویدن» در زبان روسی، «خر آسیا» و «مث اسب عصاری» در فرهنگ و زبان فارسی است که در هر دو زبان، این سه، بر انجام کار سخت و طاقت‌فرسا و «دور سر خود چرخیدن» دلالت دارند.

۶. در هر دو زبان، پاره‌ای ترکیب‌ها وجود دارند که از نظر صورت واژگانی شباهتی میان آن‌ها نیست، اما می‌توانند مترادف یکدیگر واقع شوند. «ملخ دیوانه چراندن»، «سگ زدن»، «شپش را قلیه می‌کند»، «خیابان گز می‌کند»، «پهن پا می‌زند»، «باد در قفس نگاه داشتن»، «مشت بر خارا

زدن» در زبان فارسی و *Матрышкин труд* (کار Сизیفов труд) (Згорт Мімон), *Бочка* (Бочка Danaid) (Гітчівка Danaid) و *Бить баклушки* (Бить баклушки) (Гітчівка Danaid).

۷. عبارات *Матрышкин труд* (Згорт Мімон) و *Бочка* (Бочка Danaid) در زبان روسی، ترکیبی است از واژه *труд* (کار، زحمت) و یک صفت *кота*: *Матрышкин* (میمون) و *Сизів*. *Бочка* (Бочка Danaid) (Гітчівка Danaid) نیز به کمک یک نام *бочка* (دانائوس) و یک اسم *бочка* (Бочка Danaid) ساخته شده است. در *Сизів* (دانائوس) و *Данаид* (دانائوس) نیز شباهت ساختاری در کاربرد نام اسطوره‌های یونانی وجود دارد.

۸. پاره‌ای از این اصطلاحات و عبارات در زبان فارسی برگرفته از شعر و ادب فارسی

هستند:

تن فرو ده، آب در هاون مکوب در قفس تا کی کنی باه، ای پسر
در پاره‌ای دیگر، از احادیث و قرآن کریم تأثیر گرفته شده است؛ مانند «خر آسیا» که
برگرفته شده از حدیثی از پیامبر اعظم (ص) است.

در زبان روسی نیز چنین است که برخی اصطلاحات از افسانه‌ها و ادبیات روسی برگرفته شده‌اند؛ مانند *Вертеться как белка в колесе* (مانند *Белка* در *колесо*) که از یکی از افسانه‌های کریلوف وارد زبان روسی شده است. برخی دیگر نیز ریشه در افسانه‌های یونانی دارند (نک. بند ۷).

۹. عواملی از جمله آب و هو، موقعیت جغرافیایی و نیز کار و پیشۀ اشخاص بر شکل‌گیری این عبارات، مثل‌ها و ضرب‌المثل‌ها تأثیر فراوان داشته‌اند. برای مثال عبارت *Толчить болясы* (Tolchit' bol'jas) از حرفة نجاری و تراشکاری روی چوب وارد زبان روسی شده است. همچنین موقعیت آب و هوایی روسیه است که موجب پدیدار شدن عبارت *Бить баклушки* در زبان شده است.

۶. پی‌نوشت‌ها

1. У. Томас
2. Ф. Знанецкий
3. А. Г. Асмолов
4. Г. Г. Дилигенский
5. фразеологическое сочетание

6. И. А. Крылов
7. Лодер
8. стрекоза
9. муравей
10. Сизиф
11. Danaid
12. Валерий Мокиенко
13. Словарь русских народных говоров
14. белка
15. обезьяна
16. Д. И. Писарев
17. Аид

۷. منابع

- قرآن کریم.
 - پرتوی آملی، مهدی (۱۳۶۵). ریشه‌های تاریخی امثال و حکم. تهران: سناپی.
 - دهخدا، علی‌اکبر (۱۳۷۶). امثال و حکم. ج ۳ و ۴. تهران: چاپخانه سپهر.
 - دهگان، بهمن (۱۳۸۳). فرهنگ جامع ضرب المثل‌های فارسی. تهران: فرهنگستان زبان و ادب فارسی.
 - ذوالفاری، حسن (۱۳۸۷). داستان‌های امثال. تهران: مازیار.
 - شهری، جعفر (۱۳۸۴). قند و نمک: ضرب المثل‌های تهرانی (به زبان محاوره). تهران: معین.
 - غیفی، رحیم (۱۳۷۱). مثل‌ها و حکمت‌ها در آثار شاعران قرن سوم تا پایان هم‌ مجری. تهران: سروش.
 - مجلسی، محمدباقر (۱۹۸۳). بخار الانوار. ج ۱. بیروت: مؤسسه الوفا.
 - میردهقان، مهین‌ناز و دیگران (۱۳۹۱). «درک ضرب المثل‌های فارسی در نویجوانان یکزبانه و دوزبانه: تحلیل مقایسه‌ای عملکرد بر پایه مدل اقتاع». مجله جستارهای زبانی. ۳. (پاییز).
- ش. ۲
- نصرالله منشی، ابوالمعالی (۱۳۷۱). کلیله و دمنه. به کوشش مجتبی مینوی تهرانی. تهران: امیرکبیر.
 - واسکانیان، گرانت آوانسوویچ (۱۳۸۴). فرهنگ روسی به فارسی. تهران: پگاه.

- Быстрова, Е. А. и др. (1997). Учебный фразеологический словарь русского языка. Е. А. Быстрова, А. П. Окунева, Н. М. Шанский. – М.: издательство АСТ-ЛТД.
- Егорова, Т. И. *Фразеологизмы русского языка со значением качественной оценки действий и манеры поведения человека* (реферат) Горно-Алтайский государственный университет. г. Горно-Алтайск. <http://www.bestreferat.ru/referat-71530.html>.
- Мокиенко, В. М. (1989). *Славянская фразеология*.- М.: Высшая школа.
- Легостаев, А. ; С. В. Логинов (2003). *Фразеологический словарь русского языка*. – РостовнД: Феникс.
- *Словарь русского языка*. В 4-х т. (1981). Под ред. А. П. Евгеньевой. АН СССР, Ин-т рус. яз.- М.: Русский язык, 1981. Т. 1. А-Й.
- *Словарь русского языка*. В 4-х т. (1983). Под ред. А. П. Евгеньевой. АН СССР, Ин-т рус. яз.- М.: Русский язык, 1981 – 1984. Т. 2. К- О.
- *Фразеологический словарь русского языка*. (1986). Под ред. Молоткова А. И. М.: Русский язык.

Reference:

- *The Holy Qur'an* [In Arabic].
- Afifi, R. (1992). *Proverbs and Mottos in the Phenomas of 3rd-11th Hijra Centuries' Poets*. Tehran: Soroush [In Persian].
- Bistrova, E.A. & others (1997). *Dictionary of Russian Educational Idioms*. E-A. Bistrova, A.P. Okuneva, N.M. Shanski.- Moscow: AST-LTD Publication [In Russian].
- Dehgan, B. (2004). *Thesaurus of Persian Proverbs*. Tehran: Academy of Persian Language and Literature [In Persian].
- Dehkhoda, A.A. *Apothegm* (1997). 3rd. & 4th Vols. Thehran: Sepehr Printer [In Persian].

- Persian].
- *Dictionary of Russian language in 4 Vols* (1983). Under Evgienieva A.P. AN SSSR, Institute of Russian Language.- Moscow: Russki Iazik, 1981-1984. 2nd Volume: K-O [In Russian].
 - Egorovat, I. (N.O). *Quality Evaluation of the Actions and Practices of Human Behavior.* (Referat). State University of Gorno-Altaisk.- Gorno-Altaisk. <Http://www.Bestreferat.Ru/referat-71530.Html> [In Russian].
 - *Idioms of Russian Language* (1986). Under Molotkov A.I.: Moscow: Russki Iazik Publication [In Russian].
 - Legostaev, A.A. & S.V. Loginov (2003). *Dictionary of Terms of Russian Language.* – Rostov – Nadon: Feniks Publication [In Russian].
 - Majlesi, M.B. (2004) *Bihar-al-Anwar.* 1st Vol. Beirut: Moassesat-al-Vafaa [In Persian].
 - Mir-dehqan, M.N. & others (2012). “Perception of Persian Proverbs in One Language or Double-Language Teenagers: Comparative Analysis of Model Performance Based on Persuasion”. *Journal of Language Related Research* [In Persian].
 - Mokienkov, B.M. (1989). *Slavic Idioms.* Moscow: Vishaiashkola Publication [In Russian].
 - Nasrollah-e-Monshi, A. (1999). *Kalila-wa-Dimna.* By the Effort of Mojtaba Minavi Tehrani. Tehran: Amir Kabir [In Persian].
 - Partovi, Amoli M.. (1986). *Historical Roots of Apohegm.* Tehran: Sanaayi [In Persian].
 - Shahri, J. (1384). *Sugar and Salt: Tehran's Proverbs (in Spoken Language)* Tehran: Moein [In Persian].
 - Vaskanian, G.A. (2005). *Russian-Persian Dictionary.* Tehran: Pegah [In Persian].
 - Zolfaqari, H. (2008). *Stories of Proverbs* Tehran: Maziyar [In Persian].